

Súd: Okresný súd Vranov nad Topľou
Spisová značka: 5C/322/2013
Identifikačné číslo súdneho spisu: 8813207165
Dátum vydania rozhodnutia: 27. 06. 2019
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Matúš Kalanin
ECLI: ECLI:SK:OSVT:2019:8813207165.7

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Vranov nad Topľou sudcom JUDr. Matúšom Kalaninom v spore žalobkyne: U. X. E.. B., O.. XX. XX. XXXX, Z. V. L. O. Z. Č.. XXX zastúpená: JUDr. Dušanom Kmecom, advokátom, M.R.Štefánika 2465, Vranov nad Topľou, proti žalovaným 1a) V.. U. V., O.. XX.X.XXXX, Z. V. M. O. XXX/XX, U. 1b) I. U., O.. X.X.XXXX, Z. V. L. O. Z. Č.. XX, 2. P. U., O.. XX.X.XXXX, Z. V. L. O. Z. Č.. X, X. R. X. E.. U., O.. XX. X.XXXX, Z. V. F. Č.. XXXX/XX, B., 4. C. U., O. X., 5. R. U., O. X., žalované v 4. a 5. rade zastúpené Slovenským pozemkovým fondom, so sídlom Búdkova č. 36, 817 15 Bratislava, 6. R. Š. E.. B., O.. X.XX.XXXX, Z. V. H.. X.U.L. Č.. XXXX/X, X. O. Z., 7. L.O. B., O.. XX.X.XXXX, Z. V. L. O. Z. Č.. XX zastúpený JUDr. Michalom Jakubekom, advokátom so sídlom Dobrianskeho 1651, Vranov nad Topľou 8. P. U., O.. XX.X.XXXX, Z. V.Q. L. O. Z. Č.. XX zastúpený L. U., O.. XX.X.XXXX, Z. V. L. O. Z. XX, 9. B. U. E.. T., O.. XX.X.XXXX, Z. V. L. O. Z. Č.. XX, zastúpená žalovanou v 1a) rade, o určenie vlastníckeho práva k nehnuteľnostiam, takto

rozhodol:

Konanie proti žalovanému v 1b) rade zastavuje.

Súd určuje, že do vlastníctva žalobkyne patria v celosti nehnuteľnosti zakreslené a popísané na geometrickom pláne a výkaze výmere č. 34331450-074/2009 vyhotoviteľa Ing. Ľ. P. - T., Sídlisko D. J.-XX, X. O. Z. č. XXX/XX, ako parc. č. XXX/X orná pôda vo výmere 386 m², parc. č. XXX/X orná pôda vo výmere 769 m², parc. č. XXX/X orná pôda vo výmere 723 m², parc. č. XXX/X orná pôda vo výmere 324 m², parc. č. XXX/XX orná pôda vo výmere 366 m², parc. č. XXX/XX orná pôda vo výmere 290 m², parc. č. XXX/XX orná pôda vo výmere 879 m², parc. č. XXX/X orná pôda vo výmere 9m², parc. č. XXX/X orná pôda vo výmere 45 m² a parc. č. XXX/X orná pôda vo výmere 32 m², ktoré boli vytvorené z nehnuteľností zapísaných v katastri nehnuteľností pre katastrálne územie L. O. Z. na LV č. XXX s parc. č. XXX/X, s parc. č. XXX/X a na LV č. XX s parc. č. XXX. Geometrický plán Ing. Ľ. P. - T., č. XXX/XX zo dňa 30.10.2009 je súčasťou tohto rozsudku.

Žalobkyni proti žalovaným v 1a) rade až v 9. rade nárok na náhradu trov konania nepriznáva.

odôvodnenie:

1. Žalobkyňa sa žalobou podanou na tunajšom súde dňa 8.7.2013 domáhala určenia, že do vlastníctva žalobkyne patria v celosti nehnuteľnosti zakreslené a popísané na geometrickom pláne a výkaze výmere č. 34331450-074/2009 vyhotoviteľa Ing. Ľ. P.-T., Sídlisko D. J.-XX, X. O. Z., úradne uverenom Správou katastra X. O. Z. pod č. XXX/XX, ako parc. č. XXX/X orná pôda vo výmere 386 m², parc. č. XXX/X orná pôda vo výmere 769 m², parc. č. XXX/X orná pôda vo výmere 723 m², parc. č. XXX/X orná pôda vo výmere 324 m², parc. č. XXX/XX orná pôda vo výmere 366 m², parc. č. XXX/XX orná pôda vo výmere 290 m², parc. č. XXX/XX orná pôda vo výmere 879 m², parc. č. XXX/X orná pôda vo výmere 9m², parc. č. XXX/X orná pôda vo výmere 45 m² a parc. č. XXX/X orná pôda vo výmere 32 m², ktoré boli vytvorené z nehnuteľností zapísaných v katastri

nehnutelností pre katastrálne územie L. O. Z. na LV č. XXX kat. úz. s parc. č. XXX/X, s parc. č. XXX/X a na LV č. XX s parc. č. XXX. O trovách žiadala rozhodnúť tak, že žiadny z účastníkov nemá právo na náhradu trov konania. Žalobu odôvodnila tým, že na LV č. XXX kat. úz. L. O. Z. sú zapísané parcely registra „E“ evidované na mape určeného operátu s parc. č. XXX/X orná pôda vo výmere 1624 m² a s parc. č. XXX/X orná pôda vo výmere 3921 m². Ako spoluvlastníci uvedených nehnuteľností sú na LV č. XXX zapísaní žalobkyňa a žalovaní v 1. až 8. rade. Na LV č. XX kat. úz. L. O. Z. sú zapísané parcely registra „C“ evidované na katastrálnej mape s parc. č. XXX orná pôda vo výmere 2421 m², s parc. č. XXX/X zastavané plochy a nádvoria vo výmere 842 m². Ako bezpodieloví spoluvlastníci uvedených nehnuteľností sú zapísaní žalovaní v 1. a 9. rade. Parcely zapísané na LV č. XXX ako aj časť z výmere parcel zapísaných na LV č. XX boli pôvodne súčasťou parcely mpč. XXX zapísanej v pozemkovoknižnej vložke č. X kat. úz. L. O. Z., kde boli ako spoluvlastníci zapísaní bratia L. B. - starý otec žalobkyne a R. B.. Spoluvlastnícky vzťah zapísaný k mpč. XXX v pozemkovoknižnej vložke č. X bol prekonaný reálnou deľbou medzi pôvodnými spoluvlastníkmi tak, že v prvej polovici minulého storočia z mpč. XXX boli vytvorené dve samostatné časti, z ktorých jednu vo veľkosti polovice pôvodnej mpč. XXX užívala rodina L. B. a druhú časť rodina R. B.. Vlastníkmi a užívateľmi polovice mpč. XXX po L. B. boli jeho synovia P. B. a U. B., po ktorých sú na LV č. XXX zapísané žalobkyňa a jej sestra R. Š. rod. B.. R. B. bol bezdetný a vlastnícke právo po ňom nadobudla rodina U.. Geometrickým plánom č. 34331450-074/2009 vyhotoviteľa C.. L.D. P.- T., F. D. J.-XX, X. O. Z., úradne uvereným Správou katastra X. O. Z. pod č. XXX/XX, bola zakreslená žalobkyňou užívaná parc. „W. M. Č.. XXX/X a parc. „W. M. XXX/X a časť pôvodnej mpč XXX, t.j. parc. „N. M. Č.. XXX. Žalobkyňou užívané časti sú na geometrickom pláne zakreslené ako parc. č. XXX/X orná pôda vo výmere 386 m², parc. č. XXX/X orná pôda vo výmere 769 m², parc. č. XXX/X orná pôda vo výmere 723 m², parc. č. XXX/X orná pôda vo výmere 324 m², parc. č. XXX/XX orná pôda vo výmere 366 m², parc. č. XXX/XX orná pôda vo výmere 290 m², parc. č. XXX/XX orná pôda vo výmere 879 m², parc. č. XXX/X orná pôda vo výmere 9 m², parc. č. XXX/X orná pôda vo výmere 45 m² a parc. č. XXX/X orná pôda vo výmere 32 m². Uvedené nehnuteľnosti nadobudla žalobkyňa od svojho strýka P. B. a otca U. B. ešte za ich života neformálnym darom a v zmysle ust. § 134 Občianskeho zákonníka, pokojnou a nerušenou držbou nadobudla vlastnícke právo k nim. Žalobkyňa má naliehavý právny záujem na určení vlastníckeho práva k nehnuteľnostiam, pretože na jeho základe je možné zapísať vlastníctvo žalobkyne v katastri nehnuteľností.

2. Žalovaní na ostatnom pojednávaní so žalobou žalobkyne súhlasili.

3. Súd vykonal dokazovanie prílohami žaloby, a to listami vlastníctva č. XXX a č. XX k.ú. L. O. Z., PKV č. X k.ú. L. O. Z., Geometrickým plánom C.. L. P. - T., Č.. XXX/XX zo dňa 30.10.2009. Ďalej vykonal dokazovanie výsluchom strán sporu, písomnými vyjadreniami strán sporu, výsluchom svedka P. X., Správou Okresného úradu X. O. Z. zo dňa 7.8.2018 s jeho prílohami, a to listom vlastníctva č. XX, overenými kópiami listín zo Zbierky listín č. RI XXX/XX-X/XX Č.. K.-XX/XX Č.. K.-X/XX, Č.. K.-XXX/XX, Č.. X.-XX/XX, súpisom hlásení a listín a výkazom zmien k P. XX/XX, Správou Okresného úradu X. O. Z. zo dňa 7.9.2016 spolu s prílohami, a to písomnou a grafickou identifikáciou parcely č. XXX, pozemkovoknižnou vložkou č. X, listom vlastníctva č. XX a listom vlastníctva č. XXX k.ú. L. O. Z., správami Obce L. O. Z. z 24.8.2016 a Obce X. Ž. z 28.10.2016, geometrickým plánom z 3.3.1971 č. XXX-XXXX-XX spolu s LV č. XXX k.ú. L. O. Z., geometrickým plánom z 26.11.1985 spolu s LV č. XXX, LV č. XX, k.ú. L. O. Z. a výpisom z evidencie nehnuteľností, dedičským spisom tunajšieho súdu sp.zn. 4D/133/2015.

4. Súd následne vyhodnotil aj doposiaľ vykonané dôkazy, a to jednotlivo ako aj vo vzájomnej súvislosti a prihliadol na to, čo vyšlo v konaní najavo.

5. Ako vyplýva z listu vlastníctva č. XXX kat. úz. L. O. Z. sú na ňom zapísané parcely registra „W“ evidované na mape určeného operátu s parc. č. XXX/X orná pôda vo výmere 1624 m² a s parc. č. XXX/X orná pôda vo výmere 3921 m². Ako spoluvlastníci uvedených nehnuteľností sú na LV č. XXX sú zapísaní žalobkyňa a žalovaní (1a), v 2. až 8. rade. Na LV č. XX kat. úz. L. O. Z. sú zapísané parcely registra „N“ evidované na katastrálnej mape s parc. č. XXX orná pôda vo výmere 2421 m², s parc. č. XXX/X zastavané plochy a nádvoria vo výmere 842 m² a s parc. č. XXX/X záhrada vo výmere 234 m². Ako bezpodieloví spoluvlastníci uvedených nehnuteľností sú zapísaní žalovaná v 1a) rade a žalovaná v 9. rade.

6. Ako vyplýva z Geometrického plánu č. 34331450-074/2009 vyhotoviteľa C.. L. P.- T., F.Y. D. J.-XX, X. O. Z., je na ňom zakreslená žalobkyňou užívaná parc. „W. M. Č. XXX/X a parc. „W. M. XXX/X a časť

pôvodnej mpč XXX, teda parc. „. M. č. XXX. Na geometrickom pláne sú zároveň žalobkyňou užívané časti označené a zakreslené ako parc. č. XXX/X orná pôda vo výmere 386 m², parc. č. XXX/X orná pôda vo výmere 769 m², parc. č. XXX/X orná pôda vo výmere 723 m², parc. č. XXX/X orná pôda vo výmere 324 m², parc. č. XXX/XX orná pôda vo výmere 366 m², parc. č. XXX/XX orná pôda vo výmere 290 m², parc. č. XXX/XX orná pôda vo výmere 879 m², parc. č. XXX/X orná pôda vo výmere 9 m², parc. č. XXX/X orná pôda vo výmere 45 m² a parc. č. XXX/X orná pôda vo výmere 32 m².

7. Ako vyplýva z pripojeného dedičského spisu tunajšieho súdu sp.zn. 4D/133/2015 pôvodne žalovaný v 1. rade I. U., nar. X.XX.XXXX, naposledy bytom L. O. Z. Č.. XX, zomrel dňa XX.X.XXXX. Dedičmi zo zákona po ňom boli žalovaná v 9. rade a žalovaní v 1a) rade a 1b) rade, s ktorými súd ďalej konal ako s procesnými nástupníkmi pôvodne žalovaného v 1. rade. V súvislosti s procesným nástupníctvom žalovaných v 1a) rade a 1b) rade v zmysle civilného kódexu účinného v čase smrti pôvodne žalovaného v 1. rade je potrebné uviesť, že ak účastník konania stratí spôsobilosť byť účastníkom konania v dôsledku smrti, súd pokračuje v konaní s dedičmi účastníka konania (§ 107 ods. 1, ods. 3 zákona č. 99/1963 Zb. Občianskeho súdneho poriadku do 30.06.2016.). Dedičia ako univerzálni právni nástupcovia vstupujú do postavenia poručiteľa (pôvodného účastníka konania) priamo zo zákona a súd o ich vstupe do konania nerozhoduje (porovnaj uznesenie Najvyššieho súdu SR zo 14. 9. 2011, sp. zn. 7 Cdo 26/2010).

8. Prostredníctvom právneho zástupcu žalobkyňa uviedla, že keď bol vyhotovovaný geometrický plán pre určenie vlastníckeho práva žalobkyne, tak bol zameraný skutočný stav tejto pôvodnej pozemno-knižnej parcely a tento stav bol rozdelený na dve časti, aby pôvodná parcela, bola rozdelená ako celok po dĺžke. Keďže predtým I. U. si usporiadal vlastnícke právo cez osvedčenie o vydržaní vlastníckeho práva a časť pôvodnej parcely už mala nové parcelné číslo XXX/X, súhlasil s tým, že aj z tejto parcely XXX/X patrí polovica žalobkyňi. Nebolo odobraté z parcely XXX/X, lebo to je zvyšok, ktorý ostal z pôvodnej parcely, zapísanej v pozemno-knižnej vložke a malé parcely XXX/X,XXX/X a XXX/X - chýbajú k tej jednej polovici, čo mal R. B. a chýbajú k polovici, čo mal L. B. - preto vznikli tieto malé parcely. Geodet zakreslil reálny užívateľský stav, tak ako bol vytyčený účastníkmi, ako bol vykolíkovaný a zistil, že pôvodná parcela XXX zapísaná v pozemno-knižnej vložke je v časti pozemku žalobkyne užšia ako by reálne mala byť. To znamená, že aj nebohý I. U. R. I. U. mladší odobrili, že hranica pozemku ide tak, ako bola vyznačená za účasti geodeta. Parcela XXX/X má 32 m² a parcela XXX/X má 45 m². Išlo o to, aby geodet rozdelil pôvodnú parcelu XXX na dve rovnaké časti, s čím v podstate účastníci súhlasili. V tej prednej časti, kde je plechový plot, je hranica v poriadku a až v zadnej časti užívateľský stav je iný. Účastníci priamo na mieste sa dohodli, že tu bude kolík, tu bude hranica. A preto ubudlo z parcely XXX tých uvádzaných 45 m² a 32 m². Na ostatnom pojednávaní prostredníctvom právneho zástupcu žalobkyňa uviedla, že ako účastníkov konania označila na strane žalovaných, tie osoby, ktoré boli zapísané v tom čase na liste vlastníctva č. XXX ako podieloví spoluvlastníci. Jeden z týchto spoluvlastníkov I. U. zomrel. V roku 2017 došlo k tomu, že žalovaný 1b) previedol svoje vlastnícke právo k spoluvlastníckemu podielu, ktoré nadobudol dedením po svojom otcovi na svoju sestru, teda žalovanú 1a), z uvedeného vyplýva, že nie je dôvod viesť proti nemu konanie, preto navrhujú konanie voči nemu zastaviť. V pozemno-knižnej zápisnici č. 5 Obce L., bola zapísaná parcela XXX v roku 1971, došlo k tomu, že L. U., R. U. ako podieloví spoluvlastníci, zapísaní v pozemno-knižnej vložke č. 5 ako podieloví spoluvlastníci pôvodnej parcely XXX, osvedčili pred štátnym notárstvom, že sú výlučnými vlastníkami konkrétnej parcely, vytvorenej z parcely XXX. To znamená, že v takomto prípade, keď sa označili za výlučných vlastníkov, potvrdzujú skutočnosť, že došlo v minulej dobe k reálnej deľbe nehnuteľnosti medzi pôvodnými vlastníkami a keďže U. nadobudli časť, ktorú potom previedol L. U. a R. U., spolu s U. Y.Ž. a P. Y. na I. U. staršieho a na B. U., v takom prípade už do zbytku, keďže vyporiadali podielové spoluvlastníctvo, už nemajú žiadne vlastnícke právo. Podľa pozemno-knižnej vložky parcela č. XXX má jedno jutro a 586 ciach, to jest dokopy by to malo byť 2186 ciach, to je 7869,6 m², podiel pripadajúci na spoluvlastnícky podiel U. je 80/240, pozemková kniha nezodpovedá za výmery, z toho, z tejto výmery 7869,6 m² na podiel U. pripadá 2623,2 m², pri kúpe v roku 1971, keď sa osvedčili, že sú výlučnými vlastníkami časti parcely XXX, L. U. a R. U. predali I. U. R. B. U. výmeru 2783 m², čo je dokladované geometrickým plánom a výkazom plôch k tomuto geometrickému plánu, ktorý je prílohou notárskej zápisnice, to znamená, že U., I. U. a B. U. vyčerpali svoj spoluvlastnícky podiel z parcely XXX. P. B. a U. B. kúpili v roku 1941 podiel každý z nich 60/240 to znamená 120/240. To sú právni predchodcovia žalobkyne a jej sestry, to znamená, že mali ideálny podiel z tej výmery 7869 m². Žalobkyňa sa teraz domáha výmery 3823 m², čo je menej ako ten ideálny podiel, ktorý je vypočítaný podľa pozemkovej knihy. Pokiaľ ide o darovanie medzi právnymi predchodcami medzi P. R. U. B. a žalobkyňou, je ťažko to preukázať, pretože už nežijú právni nástupcovia mimo žalobkyne a mimo jej sestry, nikto iný nežije, ani darcovia, už len obdarovaní. Z pripojených dedičských spisov je

zrejme, že tieto dve sestry, a dokonca aj ich teta, po svojom manželovi, B. B., ona ešte prejavila vôľu, že ako dedička po svojom nebohom manželovi, toto patrí sestrám. Pokiaľ ide o ostatných pozemkových spoluvlastníkov a spoluvlastníkov zapísaných na LV č. XXX, z geometrického plánu ako aj z identifikácie grafickej, predloženej okresným úradom, je zrejmé, že existuje zvyšok tejto parcely, pôvodnej parcely XXX, ktorý zodpovedá výmerám, spoluvlastníckym podielom žalovaných v 4. a 5. rade, to znamená, že ostáva tam nevysporiadaná časť zodpovedajúca podielu C. U. a R. U..

9. Žalobkyňa vo výpovedi uviedla, že účastníci mali pozemky „z jedného orecha“. To boli R. a L. B.. R. B. nemal detí, vzal si za sluhu U.. Tá časť po R. B. - dedili všetko U.. Druhá časť bola rozdelená na polovicu - už vtedy užívali na polovicu. Časť po L. B. dostal strýko žalobkyne P. B. a U. B.. Oni boli bratia - P. bol bezdetný. Spolu žili do smrti, spolu si postavili dom. Tak užívali celý život, aj žalobkyňa tak užívala. Žalobkyni bol pozemok darovaný.

10. Pôvodne žalovaný v 1. rade I.Š. U. vo výpovedi uviedol, že parcela bola jedna, len ju mali na polovicu P. a U. B.. Žalovaný budoval dom a nemohol by ho zbudovať, ak by nemal papiere v poriadku. Musel mať geometrický plán, vymeraný pozemok. Má geometrický plán z roku 1971. Žalovaný v 1. rade potvrdil to, čo tvrdí žalobkyňa pozemky po L. B. patria jeho synom U. R. P.. Po nich nadobudla tieto pozemky žalobkyňa. Žalovaný namietal, že hranica pozemkov má ísť inak, ako je zakreslená na geometrickom pláne.

11. Žalovaná 1a) vo svojej výpovedi uviedla, že všetky doklady, ktoré boli potrebné k určeniu ich vlastníctva boli doložené. Na ostatnom pojednávaní vo svojom mene ako aj v mene žalovanej v 9. rade uviedla, že ani ona a tak isto ani jej mama žalovaná v 9. rade, nejakým spôsobom nerozporujú samotné skutočnosti žalobkyňou tvrdené. Ich stanovisko je také od začiatku, že keď žalobkyňa chce užívať tieto nehnuteľnosti, alebo respektíve aj nehnuteľností, ktoré hraničia s ich pozemkom vo výmere nejakých 86 m², takže s týmto súhlasia, tieto sú ochotné odstúpiť žalobkyni.

12. Žalovaný 1b) vo svojej výpovedi uviedol, že chce len to, čo jeho rodičia kúpili, nič iné od nikoho nechce. Rodičia majú od toho listy vlastníctva, od kedy sa začali budovať, on sa o to doteraz nezaujímal. Užíva sa tak, ako má byť. S tým ako boli osadené kolíky súhlasil.

13. Žalovaný v 2. rade vo výpovedi uviedol, že keď potrebujú, aby sa im vypísal z tej druhej časti, to nie je problém. Jeden druhému sa musia vypísať. Brat tam býva 45 rokov, on dostal od otca. Žalovaný v 2. rade uviedol, že nemal figurovať ani jeden z nich pri tých nehnuteľnostiach, notárka urobila chybu, lebo zaevidovala ich obidvoch.

14. Žalovaná v 3. rade prostredníctvom svojho zástupcu uviedla, že nemá námietky voči žalobe, minulosť nepozná, stotožňuje sa s vyjadrením žalovaného v 2. rade.

15. Zástupkyňa žalovaných vo 4. a 5. rade po vykonanom dokazovaní uviedla, že vzhľadom na predložené listiny, predovšetkým listiny doručené Okresným úradom, katastrálnym odborom X. O. Z., je toho názoru, že naozaj došlo k reálnej delbe medzi predchodcami žalobcov a žalovaných a vzhľadom k tomu, že vlastníctvo žalovaných v 4. a 5. rade, takzvaných nezistených vlastníkov, zostáva zachované na liste vlastníctva XXX, teda parcela XXX/X R. X tak nemajú výhrady a vec ponechávajú na úvahu a rozhodnutie súdu.

16. Žalovaná v 6. rade vo výpovedi uviedla, že odkedy sa pamätá, stále užívali pozemky; kde majú oni a má aj U., všetko na polovicu. B. daroval U.. Koľko oni mali, toľko mal aj U.. Pozemok, ktorý pôvodne vlastnili právni predchodcovia sporových strán, v zásade tento bol rozdelený celý na polovicu, došlo k takejto reálnej delbe a reálne výmery tých pozemkov boli rovnaké. Podľa názoru žalovanej v 6. rade, by naozaj mala byť veľkosť pozemku v reálnych výmerách taká istá, ako veľkosť pozemku už žalovanej 1a) teraz v súčasnosti, respektíve právnych nástupcov po pôvodnom žalovanom v 1. rade a žalovanej v 9. rade. Po otázke žalovanej v 6. rade, či môže potvrdiť jednoznačne darovanie nehnuteľnosti, ktorá je predmetom konania. zo strany ich otca, žalobkyni, žalovaná v 6. rade jednoznačne potvrdila, že tieto nehnuteľnosti boli darované otcom žalobkyne ako aj žalovanou v 6. rade žalobkyni s tým, že tieto nehnuteľnosti žalovaná v 6. rade nechcela, nepotrebovala. Na otázku sudcu, kedy sa tak mohlo udiť, žalovaná v 6. rade uviedla, že si presne nepamätá, avšak mohlo to byť viac ako tridsať rokov späť v čase, keď teda obaja rodičia žalovanej v 6. rade ako aj žalobkyne ešte žili.

17. Žalovaný v 7. rade prostredníctvom svojho právneho zástupcu uviedol, že nemal záujem ísť na súd. Nemá námietky k vyporiadaniu uvedených nehnuteľností. Súhlasí s tým, ako je to uvedené v žalobe. Každý sa snažil vyporiadať si pozemky po svojich predchodcoch.

18. Žalované v 9. rade prostredníctvom svojej zástupkyne uviedla, že žalobkyni nebránili v užívaní. Nech si to zahradí tak, ako je to zakreslené podľa pôvodného geometrického plánu - hranica je zakreslená rovno, ešte z roku 1971.

19. S výpovede svedka P. X., syna žalobkyne vyplynulo, že jeho mama zdedila po otcovi a strýkovi pozemok, polovica z celkovej plochy pozemku, ten pozemok voľakedy patril rodine B., niekedy pred vojnou polovica pozemku prešla na rodinu U.. Zistilo sa, že ich výmera - polovica nesúhlasí s geometrickým plánom, nakoľko majú tam menej, ako by malo byť. Geodet vymeral výmeru, ktorá im prináleží. Prítomný bol aj I. U., ako aj jeho nebohý otec, ktorí súhlasili so zameraním. Reálne sa pozemok užíval tak, ako to geodet vymeral. Predtým to užívalo družstvo, keď nebolo družstvo, tak to užívala ich rodina.

20. V písomnom podaní z 27.5.2014 pôvodne žalovaný v 1. rade I. U. a žalovaná v 9. rade uviedli, že vyjadrujú znepokojenie, že žalobkyňa vyvolala súdne pojednávanie. Chcú mať dobré medziľudské vzťahy a veľmi ich mrzí, že ich meno sa ocitá na súde. Obaja sú veľmi vážne chorí. V žiadnom prípade sa nechcú súdiť pre kúsok pozemku, nech si ho žalobkyňa užíva a zveľaďuje.

21. Zástupca žalovaných vo 4. a 5. rade v písomnom podaní z 19.12.2015 uviedol, že predmetom konania je určenie vlastníckeho práva žalobkyne k nehnuteľnostiam vytvoreným GP č. 34331450-074/2009 zo dňa 30.10.2009 z W. parciel č. XXX/X a č. XXX/X k. ú. L. O. Z.. Žalobkyňa tvrdí, že parcely evidované na LV č. XXX a XX k. ú. L. O. boli pôvodne súčasťou mpč. XXX zapísanej v PKV č. X. Táto mpč. bola reálne rozdelená medzi rodinu L. B. a rodinu R. B.. Časť, ktorú užívala rodina L. B. patrila jeho synom P. R. U., po ktorých sú na LV zapísané žalobkyňa a jej sestra R. Š. (žalovaná v 6. rade). Po R. B., ktorý bol bezdetný nadobudla vlastnícke právo rodina U.. Sporné parcely tak, ako sú zakreslené v GP mala nadobudnúť žalobkyňa po právnom predchodcovi - otcovi U. B. a strýkovi P. B. neformálnym darom počas ich života. Žalobkyňa doposiaľ nepreukázala, či skutočne došlo k reálnej delbe a kedy (vzhľadom k titulom nadobudnutia uvedeným vo výpise PKV č. 5) medzi rodinami L. B. a R. B.. Ak k reálnej delbe došlo, v súčasnosti ktorá časť zodpovedá vydelenej časti pôvodnej mpč. XXX, ktorej by mali byť podielové spoluvlastnícky žalovaná v 4. a 5. rade. Žalobkyňa neuviedla, kedy a ani nepreukázala, že sporné parcely tak ako sú vyčlenené GP nadobudla darom od otca U. B. a jej strýka P. B., a keďže v časti parcely W. Č.. XXX/X R. XXX/X boli predmetom dedičského konania a právnymi nástupcami boli žalobkyňa a jej sestra - žalovaná v 6. rade. Na základe vyššie uvedeného žalobkyňa doposiaľ nepreukázala splnenie podmienok pre vydržanie sporného pozemku.

22. Podľa § 132 ods. 1 zákona č. 40/1964 Zb. Občianskeho zákonníka (ďalej len „Občiansky zákonník“) vlastníctvo veci možno nadobudnúť kúpou, darovacou alebo inou zmluvou, dedením, rozhodnutím štátneho orgánu alebo na základe iných skutočností ustanovených zákonom.

23. V zmysle § 133 ods. 2 Občianskeho zákonníka ak sa prevádza nehnuteľná vec na základe zmluvy, nadobúda sa vlastníctvo vkladom do katastra nehnuteľností podľa osobitných predpisov, ak osobitný zákon neustanovuje inak

24. Podľa § 134 ods. 1 Občianskeho zákonníka oprávnený držiteľ sa stáva vlastníkom veci, ak ju má nepretržite v držbe po dobu troch rokov, ak ide o hnuťnosť, a po dobu desať rokov, ak ide o nehnuteľnosť.

25. V zmysle § 134 ods. 2 Občianskeho zákonníka takto nemožno nadobudnúť vlastníctvo k veciam, ktoré nemôžu byť predmetom vlastníctva, alebo k veciam, ktoré môžu byť len vo vlastníctve štátu alebo zákonom určených právnických osôb (§ 125).

26. Podľa § 134 ods. 3 Občianskeho zákonníka do doby podľa odseku 1 sa započíta aj doba, po ktorú mal vec v oprávnenej držbe právny predchodca.

27. Ako vyplýva z § 134 ods. 4 Občianskeho zákonníka pre začiatok a trvanie doby podľa odseku 1 sa použijú primerane ustanovenia o plynutí premlčacej doby.

28. Podľa § 144 zákona č. 160/2015 Z.z. Civilného sporového poriadku (ďalej len „CSP“), žalobca môže vziať žalobu späť.

29. V zmysle § 145 ods. 1 CSP, ak je žaloba vzatá späť celkom, súd konanie zastaví.

30. Podľa § 146 ods. 1 CSP, súd konanie nezastaví, ak žalovaný so späťvzatím žaloby z vážnych dôvodov nesúhlasí. Na nesúhlas žalovaného so späťvzatím žaloby sa neprihliada, ak dôjde k späťvzatiu žaloby skôr, než sa začalo predbežné prejednanie sporu podľa § 168 alebo pojednávanie.

31. Vzhľadom na skutočnosť, že žalobkyňa vzala na pojednávaní dňa 30.5.2019 žalobu späť vo vzťahu k žalovanému 1b), a to z dôvodu, že po začatí konania previedol svoj spoluvlastnícky podiel na žalovanú 1a), pričom žalovaný 1b) so späťvzatím súhlasil, súd preto konanie podľa citovaného ustanovenia proti žalovanému v 1b)rade zastavil.

32. Ak sa žalobca domáha určenia, že je vlastníkom nehnuteľnosti, pri ktorej je v katastri nehnuteľnosti zapísaný ako vlastník niekto iný, má vo vzťahu k tejto osobe nepochybne naliehavý právny záujem na požadovanom určení. S prihliadnutím na význam zápisu vlastníckeho práva v katastri nehnuteľností je odôvodnený záver, že právne postavenie žalobcu je v tejto situácii neisté a že bez požadovaného určenia by jeho právo mohlo byť ohrozené. Pretože súdne rozhodnutie o určení vlastníckeho práva je podkladom na vykonanie zmeny v zápise v katastri nehnuteľností, je žaloba o určení vlastníckeho práva spôsobilým právnym prostriedkom na odstránenie neistoty o skutočných právnych vzťahoch medzi účastníkmi. Umožňuje totiž dosiahnuť zhodu medzi skutočným právnym stavom a stavom zapísaným v katastri nehnuteľností. Žaloba o určení vlastníckeho práva žalobcu musí smerovať proti všetkým, ktorí sú ako vlastníci nehnuteľností zapísaní v katastri nehnuteľností. (porovnaj Uznesenie Krajského súdu v Nitre sp.zn. 6Co/25/2015 zo dňa 11. 3. 2015)

33. V danom prípade má žalobkyňa jednoznačne naliehavý právny záujem na určení vlastníckeho práva, nakoľko jej umožní dosiahnuť zhodu medzi skutočným právnym stavom, a teda reálnym rozsahom užívania nehnuteľností a stavom zapísaným v katastri nehnuteľností.

34. Vydržanie vlastníckeho práva predstavuje nadobudnutie vlastníctva, v danom prípade k nehnuteľnej veci v dôsledku kvalifikovanej držby veci vykonávanej po zákonom stanovenú dobu. Funkciou vydržania je umožniť nadobudnutie vlastníctva držiteľovi, ktorý vec dlhodobo ovláda v dobrej viere, že je jej vlastníkom, pričom táto dobromyseľnosť je podľa platnej právnej úpravy daná so zreteľom na všetky okolnosti veci.

35. Podmienky pre vydržanie vlastníckeho práva k nehnuteľnosti stanovil už Občiansky zákonník č. 141/1950 Zb., v § 115 a 116 ods. 1 v spojení s ustanovením § 145. Podľa týchto ustanovení vlastníctvo nadobudol ten, kto nehnuteľnosť oprávnene držal po dobu 10 rokov, pričom za oprávneného držiteľa sa považoval ten, kto bol so zreteľom na všetky okolnosti dobromyseľný v tom, že mu vec patrí, v pochybnostiach sa predpokladalo, že držba je oprávnená. Jeho dobromyseľnosť mohla založiť skutočnosť, ktorá mohla v ňom vyvolať presvedčenie, že sa stal vlastníkom nehnuteľností. Medzi požiadavkou dobromyseľnosti oboch uvedených právnych poriadkov bol rozdiel iba v tom, že obyčajové právo vyžadovalo dobromyseľnosť pri nastúpení do držby a podľa Občianskeho zákonníka č. 141/1950 Zb. bola potrebná počas celého priebehu vydržacej doby.

36. Občiansky zákonník č. 40/1964 Zb. účinný od 01.04.1964 oproti skoršiemu právnemu stavu, kedy platil Občiansky zákonník č. 141/1950 Zb. vydržanie vlastníckeho práva vôbec neumožňoval, len v podstate rešpektoval vydržaním nadobudnuté vlastníctvo do 31.03.1964. Bolo potrebné vychádzať zo skutočnosti, že po dátume 1.4.1964 nebolo možné vlastnícke právo nadobudnúť vydržaním, a to ani vtedy, keď vydržacia doba začala bežať pred 1.4.1964, tj. za účinnosti predchádzajúceho občianskeho kódexu (porovnaj Nález ÚS ČR z 23. 8. 2000, sp. zn. II. ÚS 196/2000)

37. Novelou tohto právneho predpisu vykonanou zákonom č. 131/1982 Zb. sa opätovne zaviedol inštitút vydržania (§ 135a) a súčasne sa v ustanovení § 507a ods. 3 - teraz § 865 ods. 3 umožnilo pre vydržanie

započítať aj dobu, po ktorú občan alebo jeho právny predchodca mal vec nepretržite v držbe s tým, že tento čas neskončí skôr než uplynutím jedného roka od účinnosti tohto právneho predpisu. Pokiaľ ide o dĺžku vydržacej doby, aj v tomto prípade išlo o tri roky u hnuteľných a 10 rokov u nehnuteľných vecí. Predmety z majetku v bývalom socialistickom vlastníctve nemohol občan nadobudnúť vydržaním a pokiaľ išlo o predmet súkromného vlastníctva, výnimku tvorili pozemky, resp. ich časti, ku ktorým sa mohlo zriadiť právo osobného užívania. Tu však vydržanie nemalo za následok nadobudnutie vlastníctva občanom, ale iba vznik práva na uzavretie dohody o osobnom užívaní pozemku.

38. Novela Občianskeho zákonníka účinná od 01.01.1992 (zákon č. 509/1991 Zb.) podstatne rozšírila spôsobilosť predmetu vydržania, umožnila vydržať pozemky do vlastníctva držiteľa (nie štátu), umožnila vydržanie aj voči štátu, ako aj možnosť vydržať vlastnícke právo právnickou osobou.

39. Pre uplatnenie inštitútu vydržania vyžaduje sa splnenie troch predpokladov. Prvým je existencia spôsobilého predmetu vydržania, ďalším existencia oprávnenej držby a tretím je nerušené uplynutie vydržacej doby. Všetky tieto predpoklady musia byť splnené súčasne.

40. Do doby, počas ktorej mal oprávnený držiteľ vec v držbe, treba započítať aj držbu vykonanú pred 1. 1. 1992. Držba na základe ustanovenia § 132a ods. 1 zákona č. 131/1982 Zb. bola všeobecne prípustná bez obmedzenia, súčasťou skutkovej podstaty vydržania však bola len obmedzená, nakoľko sa nevzťahovala na právnické osoby a na nehnuteľnosti, ktoré nemohli byť v osobnom vlastníctve. Právna úprava v zmysle zákona č. 509/1991 Zb. držbu uskutočňovanú do 31. 12. 1991 nekvalifikuje odlišne, iba ju započítava do dĺžky nevyhnutnej vydržacej doby. Účinky právnej skutočnosti, ktorá viedla k vydržaniu, mohli nastať najskôr k 1. 1. 1992. Vlastnícke právo k pozemku vydržaním potom nadobudne osoba, ktorá kedykoľvek po 1. 1. 1992 splní podmienky ustanovené § 134 Občianskeho zákonníka, zo znenia zákona totiž nemožno vyvodíť, že by sa nemohlo prihliadať na dobu, počas ktorej mal oprávnený držiteľ pozemok v držbe pred 1. 1. 1992 (porovnaj Článok z www.epi.sk: Eurokódex komentár k § 134 [Vydržanie] zákona 40/1964 Zb.).

41. V tejto súvislosti je potrebné uviesť, že súd považuje oprávnenú držbu za danú, hoci by oprávnený držiteľ pozemku mal vedomosť o nemožnosti vydržania vlastníckeho práva jeho právneho predchodcu, nakoľko táto skutočnosť nie je pre účely započítania vydržacej doby sama o sebe rozhodujúcou.

42. Pre účely oprávnenej držby, ako jedného z predpokladov vydržania, sa vyžaduje, aby držiteľ bol so zreteľom na všetky okolnosti dobromyseľný v tom, že mu vec alebo právo patrí. Dôležité je hlavne posúdenie dobromyseľnosti so zreteľom na všetky okolnosti. Toto posúdenie preto musí vychádzať z objektívnych skutočností, nielen zo subjektívneho presvedčenia držiteľa.

43. Oprávnenou držbou sa rozumie držba veci, pri ktorej je držiteľ vzhľadom na všetky okolnosti dobromyseľný v tom, že vec drží ako jemu vlastnícky patriacu. Nestačí jeho subjektívne presvedčenie, ale táto jeho dobrá viera v tom, že mu vec patrí, musí byť založená na objektívnych okolnostiach.

44. Predpokladom vydržania je presvedčenie nadobúdateľa, že nekoná bezprávne, ak si určitú vec prisvojuje. Ide o psychický stav, o jeho vnútorné presvedčenie, ktoré sa prejavuje aj navonok a z ktorého možno vyvodíť, že sa dôvodne považuje za vlastníka veci. (uznesenie Ústavného súdu SR z 11. mája 2016, sp. zn. III. ÚS 288/2016)

45. Z hľadiska dobromyseľnosti držby ako podmienky nadobudnutia vlastníctva veci vydržaním je právne relevantnou len tá skutočnosť, ktorá má objektívne znaky titulu [prípadne aj len domnelého (putatívneho)] nadobudnutia vlastníctva. Domnelým (putatívnym) titulom nadobudnutia vlastníctva je určitá skutočnosť, ktorá má navonok znaky riadneho nadobúdacieho titulu (v súlade so zákonom zakladajúceho vznik vlastníctva), chýba pri nej ale niektorá stránka (vlastnosť, znak), ktorú pre nadobudnutie vlastníctva vyžaduje objektívne právo. Takýmto domnelým titulom môže byť v praxi napríklad (a) dedičské rozhodnutie o nadobudnutí veci, ktorá však v čase smrti poručiteľa objektívne nepatrila do jeho majetku, (b) neprávoplatné rozhodnutie súdu určujúce vlastníctvo veci, (c) kúpna alebo darovacia zmluva, ktorá je z niektorého dôvodu neplatná. (uznesenie Najvyššieho súdu SR z 24. apríla 2017, sp. zn. 3 Cdo 17/2016)

46. Na základe vykonaného dokazovania a po osvojení si nesporných tvrdení strán sporu, súd dospel k záveru, že žaloba žalobkyne je v celom rozsahu dôvodná.

47. Podľa Čl. 17 CSP súd postupuje v konaní tak, aby vec bola čo najrýchlejšie prejednaná a rozhodnutá, predchádza zbytočným prietahom, koná hospodárne a bez zbytočného a neprimeraného zaťažovania strán sporu a iných osôb.

48. Podľa § 151 ods. 1 CSP, skutkové tvrdenia strany, ktoré protistrana výslovne nepoprela, sa považujú za nesporné.

49. V danej veci sa po vykonaní dokazovania strany sporu zhodli na tom, že so žalobou žalobkyne v celom rozsahu súhlasia a v konečnom dôsledku voči tejto žalobe nemajú výhrady. Súd preto v zmysle vyššie citovaného ustanovenia civilného kódexu považoval tvrdenia strán sporu za nesporné. Uvedené je tak aj v súlade so zásadou hospodárnosti konania vyjadrenou v Čl. 17 Základných princípov CSP.

50. Napriek uvedenému je potrebné v predmetnej veci zdôrazniť niekoľko skutočností, ktoré vyplývajú z vykonaného dokazovania, podporujúcich tvrdenia sporových strán.

51. Predmetom konania je určenie vlastníckeho práva k nehnuteľnostiam vytvoreným žalobkyňou predloženým geometrickým plánom z parcel zapísaných v katastri nehnuteľností pre katastrálne územie L. O. Z. na LV č. XXX, a to parcely č. XXX/X a parcely č. XXX/X a na LV č. XX parcely č. XXX.

52. Uvedené nehnuteľnosti boli pôvodne zapísané v pozemno-knižnej zápisnici č. 5 k.ú. L. O. Z. ako parcela XXX.

53. Z Notárskej zápisnice č. N 227/71 napísanej dňa 19.5.1971 ako aj Geometrického plánu č. 762-0015-71 z 3.3.1971 je zrejmé, že L. U., R. U., U. Y. a P. Y. ako podieloví spoluvlastníci pôvodnej parcely XXX, osvedčili pred štátnym notárstvom, že sú výlučnými vlastníkami parcel č. XXX/XX o výmere 2783 m³ a č. XXX/XX o výmere 787 m² vytvorených geometrickým plánom z pôvodnej parcely č. XXX. Uvedeným označením sa za výlučných vlastníkov v predmetnej notárskej zápisnici L. U. R. R. U. potvrdili, že v minulosti došlo naozaj k reálnej delbe pôvodnej parcely č. XXX k.ú. L. O. Z..

54. Pôvodná parcela č. XXX k.ú. L. O. Z. mala po prepočte uvedenú v pozemno-knižnej vložke výmeru 7869,6 m². Keďže spoluvlastnícky podiel rodiny U. podľa tejto vložky predstavoval $80/240$ ($5/240 + 5/240 + 1/240 + 1/240 + 68/240$), výmera tohto podielu predstavovala 2623,20 m² ($7869,6 \text{ m}^2 / 240 \times 80 = 2623,20 \text{ m}^2$).

55. Z uvedeného je zrejmé, že v roku 1971 L. U. a R. U. predali I. U. a B. U. parcelu č. 282/19 o výmere 2783 m², čo vyplýva z geometrického plánu č. XXX-XXXX-XX z 3.3.1971, ktorého súčasťou je aj výkaz plôch z 3.3.1971.

56. Uvedeným vyporiadaním a predajom došlo k vyčerpaniu spoluvlastníckeho podielu rodiny U. z pôvodnej parcely č. XXX K.apísanej v pozemno-knižnej zápisnici č. 5 k.ú. L. O. Z..

57. Spoluvlastnícky podiel právnych predchodcov žalobkyne P. B. a U. B. predstavoval u každého z nich $60/240$. Spoluvlastnícky podiel z pôvodnej parcely č. XXX tak na každého z nich predstavoval výmeru 1967,40 m². Spoluvlastnícké podiely oboch právnych predchodcov žalobkyne by tak spolu po premene na reálnu časť pozemku mali výmeru 3934,80 m².

58. V tomto smere je možné súhlasiť so žalobkyňou, že výmera parcel, ktorých sa v zmysle žaloby domáha, je tak dokonca nižšia, nakoľko požaduje iba parcely vo výmere 3823 m².

59. Pokiaľ ide o vydržanie žalobkyňou žiadaných nehnuteľností ani uvedenú skutočnosť súd nemohol považovať za spornú. Žiadna zo strán sporu nenamietala, že by predmetné nehnuteľnosti žalobkyňou a jej právnymi predchodcami neboli užívané tak, ako to tvrdí.

60. V tejto súvislosti je potrebné uviesť, že oprávnenej držby sa môže držiteľ chopiť aj na základe absolútne neplatného právneho úkonu (pozri Ro NS ČR z 5. 2. 2003, sp. zn. 22 Cdo 1590/2001).

61. Titulom vstupu do držby predmetných nehnuteľností žalobkyne, malo byť v danom prípade darovanie zo strany otca žalobkyne a žalovanej v 6. rade. Žalovaná v 6 rade k tomu vo výpovedi uviedla, že jednoznačne potvrdzuje, že tieto nehnuteľnosti boli darované otcom žalobkyne ako aj žalovanou v 6. rade žalobkyňi. Uvedené sa malo udiť viac ako tridsať rokov spätne v čase, keď obaja rodičia žalobkyne a žalovanej v 6. rade boli nažive.

62. Súd tak mal za nesporné, že žalobkyňa vstúpila do dobromyseľnej držby predmetných nehnuteľností najneskôr v roku 1989. Uplynutím nasledujúcich desiatich rokov nadobudla žalobkyňa k nehnuteľnostiam, ktoré sú predmetom žaloby vlastnícke právo vydržaním.

63. Pozemok (a to akýkoľvek pozemok, nielen pozemok v tzv. socialistickom spoločenskom vlastníctve) nebol spôsobilým predmetom vydržania vlastníckeho práva až do 1. 1. 1992, kedy nadobudla účinnosť novela Občianskeho zákonníka vykonaná zákonom č. 509/1991 Zb.

64. Podľa § 872 ods. 6 Občianskeho zákonníka však možno do vydržacej doby podľa § 134 Občianskeho zákonníka započítať aj dobu držby uskutočnenej pred 1. 1. 1992 (t. j. pred novelizáciou Občianskeho zákonníka vykonanou zákonom č. 509/1991 Zb.), a to aj vtedy, ak ide o vydržanie veci nespôsobilej byť predmetom vydržania pred týmto dňom (porovnaj Nález ÚS ČR z 23. 8. 2000, sp. zn. II. ÚS 196/2000).

65. Do doby, po ktorú mal oprávnený držiteľ vec v držbe, je potrebné pre účely vydržania započítať aj dobu, po ktorú vec držal pred 1. 1. 1992, a to i v prípade, že išlo o vec v štátnom vlastníctve (pozri Ro NS ČR, sp. zn. 22 Cdo 2273/98).

66. Vlastníkom nehnuteľnosti sa po 1. 1. 1992 stal štát, pokiaľ mal nehnuteľnosť v oprávnenej držbe nepretržite po dobu desiatich rokov, pričom do vydržacej doby je potrebné započítať aj dobu oprávnenej držby vykonávanej pred uvedeným dátumom. Oprávnenú držbu štátu si môže započítať aj jeho právny nástupca (pozri Ro NS ČR, sp. zn. 22 Cdo 306/2001) (Ro NS ČR z 26. 5. 2005, sp. zn. 22 Cdo 2139/2004).

67. V danom prípade tak súd na základe vykonaného dokazovania uzatvára, že žalobkyňa mala predmetné nehnuteľnosti v pokojnej nerušenej držbe po dobu desiatich rokov, čím k predmetným nehnuteľnostiam nadobudla vlastnícke právo vydržaním. Vzhľadom na uvedené súd žalobe žalobkyne vyhovel.

68. Potrebné je tiež uviesť, že pokiaľ ide o ostatných podielových spoluvlastníkov, vrátane nezistených vlastníkov, zapísaných na LV č. XXX ako aj LV č. XX k.ú. L. O. Z., z geometrického plánu ako aj z grafickej identifikácie parciel, vyplýva, že výmera zvyšných spoluvlastníckych podielov zodpovedá podielom spoluvlastníkov na pôvodnej parcele č. XXX zapísanej v pozemno-knižnej zápisnici č. X kat. úz. L. O. Z.

69. Súd v závere poukazuje aj na skutočnosť, že vychádzal zo skutočností a dôkazov stranami sporu predloženými, pričom v súlade s § 154 zákona č. 160/2015 Z.z. Civilného sporového poriadku (ďalej len „CSP“) prostriedky procesného útoku a prostriedky procesnej obrany možno uplatniť najneskôr do vyhlásenia uznesenia, ktorým sa dokazovanie končí.

70. Podľa § 251 CSP trovy konania sú všetky preukázané, odôvodnené a účelne vynaložené výdavky, ktoré vzniknú v konaní v súvislosti s uplatňovaním alebo bránením práva.

71. V zmysle § 255 ods. 1 CSP, súd prizná strane náhradu trov konania podľa pomeru jej úspechu vo veci.

72. Ako vyplýva z § 256 ods. 1 CSP ak strana procesne zavinila zastavenie konania, súd prizná náhradu trov konania protistrane.

73. Podľa § 262 ods. 1 a 2 CSP, o nároku na náhradu trov konania rozhodne aj bez návrhu súd v zhodnutí, ktorým sa konanie končí. O výške náhrady trov konania rozhodne súd prvej inštancie po právoplatnosti rozhodnutia, ktorým sa konanie končí, samostatným uznesením, ktoré vydá súdny úradník.

74. Súd v predmetnej žalobe žalobkyne v celom rozsahu vyhovel. Vo vzťahu k žalovaným v 1a) rade, v 2. až 9. rade je tak vznikol nárok na náhradu trov konania v plnom rozsahu.

75. Pokiaľ ide o zastavenie konania proti žalovanému v 1b) rade, toto procesne zavinil žalovaný 1b), nakoľko počas konania previedol vlastníctvo k spoluvlastníckemu podielu na žalovanú v 1a) rade, čím zavinil, že konanie vo vzťahu k nemu muselo byť zastavené. K zastaveniu konania tak došlo pre správanie žalovaného 1b) po podaní žaloby. Žalobkyni tak vo vzťahu k nemu vznikol nárok na plnú náhradu trov konania v zmysle vyššie citovaného § 256 ods. 1 CSP.

76. V zmysle platnej právnej úpravy o konkrétnej výške náhrady trov konania má byť rozhodnuté samostatným uznesením po právoplatnosti tohto rozhodnutia. V tejto súvislosti súd považuje za potrebné poukázať aj na článok 17 CSP, kde je stanovený princíp hospodárnosti konania, ako aj postup súdu bez zbytočného a neprimeraného zaťažovania strán sporu. Nakoľko sa žalobkyňa práva na náhradu trov konania vo vzťahu k všetkým žalovaným vzdala, súd rozhodol už v rozhodnutí, ktorým sa konanie končí, že žalobkyni nárok na náhradu trov konania nepriznáva.

77. Vzhľadom na vyššie uvedené súd rozhodol tak, ako je uvedené vo výrokovej časti tohto rozsudku.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku možno podať odvolanie v lehote 15 dní odo dňa jeho doručenia na Okresný súd Vranov nad Topľou, písomne, v príslušnom počte rovnopisov s prílohami tak, aby sa jeden rovnopis s prílohami mohol založiť do súdneho spisu a aby každý ďalší subjekt dostal jeden rovnopis s prílohami.

V odvolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (odvolacie dôvody) a čoho sa odvolateľ domáha (odvolací návrh). Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda a dôvody odvolania môže odvolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na odvolanie.

Odvolanie možno odôvodniť len tým, že

- a) neboli splnené procesné podmienky,
- b) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces,
- c) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd,
- d) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- e) súd prvej inštancie nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- f) súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- g) zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú prípustné ďalšie prostriedky procesnej obrany alebo ďalšie prostriedky procesného útoku, ktoré neboli uplatnené, alebo
- h) rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Odvolanie proti rozhodnutiu vo veci samej možno odôvodniť aj tým, že právoplatné uznesenie súdu prvej inštancie, ktoré predchádzalo rozhodnutiu vo veci samej, má vadu uvedenú v odseku 1, ak táto vada mala vplyv na rozhodnutie vo veci samej. Odvolacie dôvody a dôkazy na ich preukázanie možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie odvolania.

Prostriedky procesného útoku alebo prostriedky procesnej obrany, ktoré neboli uplatnené v konaní pred súdom prvej inštancie, možno v odvolaní použiť len vtedy, ak

- a) sa týkajú procesných podmienok,
- b) sa týkajú vylúčenia sudcu alebo nesprávneho obsadenia súdu,
- c) má byť nimi preukázané, že v konaní došlo k vadám, ktoré mohli mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci alebo
- d) ich odvolateľ bez svojej viny nemohol uplatniť v konaní pred súdom prvej inštancie.

Ak nebude povinnosť uložená týmto rozhodnutím splnená v stanovenej lehote, možno sa jej splnenia domáhať návrhom na vykonanie exekúcie podľa osobitného predpisu.